

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

بَيَانُ كُفْرٍ وَضَلَالٍ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يَجُوزُ لِأَحَدٍ الْخُرُوجُ مِنْ شَرِيعَةِ مُحَمَّدٍ ﷺ

فارسی

فارسی

بیان کفر و گمراهی کسی که گمان کند خروج از
شریعت محمد صلی الله علیه وسلم
برای کسی جایز است

علامه شیخ

عبد العزیز بن عبد الله بن باز

رحمه الله

ج) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٦ هـ

بن باز ، عبدالعزيز
بيان كفر وضلال من زعم أنه يجوز لأحد الخروج من شريعة محمد صلى الله
عليه وسلم - فارسي / عبدالعزيز بن باز - ط١. - الرياض ، ١٤٤٦ هـ
٢٣ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٨/١٧/١٤٤٦
ردمك: ٢-٣٤-٨٥٣٤-٦٠٣-٩٧٨

بَيَانُ كُفْرٍ وَضَلَالٍ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يَجُوزُ لِأَحَدٍ الْخُرُوجُ مِنْ
شَرِيعَةِ مُحَمَّدٍ ﷺ

بیان کفر و گمراهی کسی که گمان کند خروج از
شریعت محمد صلی الله علیه وسلم برای کسی جایز
است

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحْمَةُ اللَّهِ

علامه شیخ

عبد العزیز بن عبد الله بن باز

رحمه الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نامه دوازدهم:

**بیان کفر و گمراهی کسی که گمان کند
خروج از شریعت محمد صلی الله علیه وسلم
برای کسی جایز است.**

شکر و سپاس الله را که پروردگار جهانیان است، و درود و سلام
بر خاتم پیامبران و مرسلین؛ پیامبر ما محمد، و بر همهٔ خاندان و یاران
وی باد.

اما بعد: مقاله‌ای را که در شماره (۵۸۲۴) روزنامه الشرق الأوسط
به تاریخ ۵ / ۶ / ۱۴۱۵ هجری قمری منتشر شده بود، و توسط کسی
که خود را عبد الفتاح الحایک نامیده بود، تحت عنوان: «فهم
نادرست» نوشته شده بود را، مطالعه کردم.

خلاصهٔ مقاله: نامبرده آنچه که از دین اسلام به ضرورت، و نص
و اجماع معلوم است را انکار کرده است؛ یعنی او عمومیت رسالت
محمد صلی الله علیه وسلم به سوی همهٔ مردم را انکار کرده است.

و ادعا کرده است که کسی که از محمد صلی الله علیه وسلم پیروی نکند و فرمان نبرد، بلکه یهودی یا نصرانی باقی بماند، بر دین حق است.

سپس به پروردگار جهانیان سبحانه و تعالی در حکمتش در عذاب دادن کافران و عصیان‌گران جسارت کرده و آن را بیهوده دانسته است.

او به تحریف متون شرعی پرداخته، آنها را در جایگاه‌های نامناسب قرار داده و بر اساس تمایلات نفسانی خود تفسیر کرده است. وی از دلایل شرعی و نصوص صریحی که دلالت بر عمومیت رسالت محمد صلی الله علیه وسلم دارند، و همچنین بر کفر کسی که نام او را شنیده ولی از او پیروی نکرده تأکید می‌کند، روی گردانده است. علاوه بر این، نصوص صریحی که بیان می‌کنند خداوند دینی جز اسلام را نمی‌پذیرد را، نیز نادیده گرفته است. همه اینها را انجام داده تا جاهلان با سخنان او فریب بخورند. و این کاری که او انجام داده، کفر آشکار، ارتداد از اسلام، و تکذیب خداوند سبحانه و تعالی و پیامبر او صلی الله علیه وسلم است؛ همان‌گونه که

هرکس از اهل علم و ایمان این گفتار را بخواند، به روشنی درمی یابد. وظیفه ولی امر این است که او را به دادگاه ارجاع دهد تا از او درخواست توبه شود و براساس آنچه شریعت مطهر اقتضا می کند، درباره او حکم صادر شود.

الله سبحانه و تعالی عمومیت رسالت محمد صلی الله علیه وسلم و وجوب پیروی از او بر همهٔ ثقلین [جن و انس] را بیان کرده است، و کسی که اندک بهره ای از علم در میان مسلمانان داشته باشد، نسبت به آن جاهل نیست.

الله متعال می فرماید:

﴿قُلْ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

یعنی: (بگو: ای مردم، من فرستادهٔ الله به سوی همهٔ شما هستم؛ همان [پروردگاری] که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست؛ معبودی [به حق] جز او نیست؛ زنده می کند و می میراند؛ پس به الله

و فرستاده‌اش - آن پیامبرِ درس‌ناخوانده‌ای که به الله و سخنانش باور دارد - ایمان بیاورید و از او پیروی کنید؛ باشد که هدایت شوید).
[اعراف: ۱۵۸]. و الله متعال می‌فرماید:

﴿...وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ ۖ وَمَنْ بَلَغَ...﴾

یعنی: (و این قرآن [از جانب او] بر من وحی شده است، تا به وسیله آن به شما و هرکس که [این پیام به او] می‌رسد هشدار دهم).
[انعام: ۱۹]. و الله متعال می‌فرماید:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

یعنی: (بگو: اگر الله را دوست می‌دارید، پس از من پیروی کنید، تا الله شما را دوست بدارد و گناهانتان را برایتان بیامرزد، و الله آمرزندهٔ مهربان است). [آل عمران: ۳۱]. و الله متعال می‌فرماید:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

یعنی: (هرکس دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است). [آل عمران: ۸۵]. و
الله متعال می‌فرماید:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا...﴾

یعنی: (و ما تو را نفرستادیم مگر بشارتگر و هشدار دهنده برای همه مردم). [سبأ: ۲۸]. و الله متعال می‌فرماید:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿۱۷﴾﴾

یعنی: (و [ای محمد] تو را جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم).
[انبیاء: ۱۰۷]. و الله متعال می‌فرماید:

﴿...وَقُلْ لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنِ أَسْلَمُوا فَقَدِ
أَهْتَدُوا وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾

یعنی: ([ای پیامبر] اگر [درباره اسلام و توحید] با تو مجادله کردند، بگو: من در برابر الله [و اوامر و احکامش] تسلیم شده‌ام، و پیروانم [نیز چنین هستند]؛ و به اهل کتاب و مشرکان بگو: آیا شما

هم تسلیم شده‌اید؟ اگر تسلیم شوند، قطعاً هدایت یافته‌اند و اگر رویگردان شدند [و سرپیچی کردند، اندوه مدار؛ زیرا] تو وظیفه‌ای جز رساندن [وحی] نداری؛ و الله به [احوال] بندگان بیناست. [آل عمران: ۲۰]. و الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾^(۱)

یعنی: (پربرکت [و بزرگوار] است ذاتی که قرآن را [که جداکننده حق و باطل است] بر بنده‌اش نازل کرد تا بیم‌دهندهٔ جهانیان باشد). [فرقان: ۱].

و [امام] بخاری و مسلم از جابر رضی الله عنه روایت کرده‌اند که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند: «أُعْطِيَتْ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ، فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِي الْمَغَانِمُ، وَلَمْ تُحَلِّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيَتْ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَىٰ قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَىٰ النَّاسِ عَامَّةً»، یعنی: «پنج چیز به من داده شده که به کسی پیش از من نداده شده است: با ترسی از فاصلهٔ

یک ماه یاری داده شده‌ام، و همهٔ زمین برایم مسجد و پاک قرار داده شده است، پس هر مردی از امتم که نمازش را دریافت، نمازش را [همانجا] ادا کند، و غنایم برایم حلال شده است در حالی که برای کسی پیش از من حلال نبود، و شفاعت به من عطا شده است، و هر پیامبری تنها به سوی قوم خودش فرستاده می‌شد اما من به سوی همهٔ مردم فرستاده شده‌ام».

واین بیانی صریح از عمومیت و شمول رسالت پیامبر ما محمد صلی الله علیه وسلم برای همه بشریت است. این رسالت تمام شریعت‌های پیشین را نسخ کرده است، و هر کس از محمد صلی الله علیه وسلم پیروی نکند و از او اطاعت ننماید، کافر و گناهکار است و مستحق عذاب الهی می‌باشد. خداوند متعال می‌فرماید:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنْ الْأَحْزَابِ فَأَلْتَارُ مَوْعِدُهُ...﴾

یعنی: (و هر کسی از گروه‌ها [ی مختلف مشرکان] که به آن کفر بورزد [و آن را انکار کند] آتش دوزخ وعده گاه اوست). [هود: ۱۷].

و الله متعال می‌فرماید:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

یعنی: (پس کسانی که از فرمانش سرپیچی می‌کنند، باید بترسند از اینکه فتنه [و بلایی] بر سرشان بیاید یا به عذابی دردناک گرفتار شوند). [نور: ۶۳]. و الله متعال می‌فرماید:

﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾

یعنی: (و هر کس از الله و پیامبرش نافرمانی نماید و از حدود او تجاوز کند، وی را در آتشی وارد می‌کند که جاودانه در آن خواهد ماند و برایش عذابی خفت‌بار [در پیش] است). [نساء: ۱۴]. و الله متعال می‌فرماید:

﴿...وَمَنْ يَتَّبِدْ أَلْكُفْرَ بِالْإِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

یعنی: (کسی که کفر را به [جای] ایمان برگزیند، مسلماً راه راست را گم کرده است). [بقره: ۱۰۸]. و آیات در این معنا بسیارند.

و الله سبحانه وتعالى طاعت رسولش صلى الله عليه وسلم را با طاعت خودش قرین کرده، و بیان نموده که هر کس غیر از اسلام را بپذیرد، زیانکار است، و از او هیچ چیز پذیرفته نخواهد شد. و می‌فرماید:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

یعنی: (هر کس دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است). [آل عمران: ۸۵]. و الله متعال می‌فرماید:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾

یعنی: (آنکه از پیامبر اطاعت کند، در حقیقت از الله اطاعت کرده است). [نساء: ۸۰]. و الله متعال می‌فرماید:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا...﴾

یعنی: (بگو: از الله اطاعت کنید، و از پیامبر اطاعت کنید؛ اگر سرپیچی کردید، پیامبر مسئول چیزی است که بر او تکلیف شده (ابلاغ وحی)، و شما نیز مسئول چیزی هستید که به آن تکلیف شده‌اید (اطاعت کردن)؛ اما اگر از او اطاعت کنید، هدایت می‌شوید. [نور: ۵۴]. و الله متعال می‌فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۖ﴾

یعنی: (بی‌گمان، کسانی از اهل کتاب و مشرکان که کافر شدند، جاودانه در آتش جهنم خواهند ماند، آنان بدترین آفریدگان هستند).
[بینه: ۶].

[امام] مسلم در صحیح خود روایت کرده است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنَ أَهْلِ النَّارِ»، یعنی: «سوگند به کسی که جانم در دست اوست، هیچ کسی از این امت - یهودی باشد یا نصرانی - [خبر

بعثت] من را نمی‌شنود، و سپس وفات کند و به آنچه که برای آن فرستاده شده‌ام ایمان نیاورد، مگر آنکه او از اهل دوزخ خواهد بود».

رسول الله صلی الله علیه وسلم با عمل و گفتار خود بطلان دین کسانی که وارد دین اسلام نشده‌اند را بیان نمودند، زیرا با یهودیان و نصرانیان جنگیدند، همان‌طور که با دیگر کافران جنگیدند، و از کسانی که به او جزیه دادند، جزیه گرفتند تا مانع رسیدن دعوت به بقیه آنان نشوند، و تا هر که از آنان خواست بدون ترس از قومش که او را بازدارند یا منع کنند یا بکشند، وارد اسلام شود.

[امام] بخاری و مسلم از ابوهریره رضی الله عنه روایت کرده‌اند که گفت: در حالی که ما در مسجد بودیم، رسول الله صلی الله علیه وسلم بیرون آمد و فرمود: «انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمَدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَنَادَاهُمْ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّلَاثَةَ...»، یعنی: «به سوی یهود بروید» پس با او بیرون رفتیم تا به بیت المدراس رسیدیم. پیامبر صلی الله

علیه وسلم برخاست و آنان را صدا زد و فرمود: «ای گروه یهود، اسلام بیاورید تا سالم بمانید». گفتند: ای ابوالقاسم [پیامت را] رساندی. رسول خدا صلی الله علیه وسلم به آنان فرمود: «همین را می‌خواهم، اسلام بیاورید تا سالم بمانید». گفتند: ای ابوالقاسم، رساندی. رسول خدا صلی الله علیه وسلم به آنان فرمود: «همین را می‌خواهم». سپس برای بار سوم این را فرمود... تا پایان حدیث.

و مقصود این است که پیامبر صلی الله علیه وسلم به نزد اهل دیانت یهود در بیت مدراسشان رفت و آنها را به اسلام دعوت کرد و به آنها گفت: «اسلام بیاورید تا سالم بمانید»، و این را بر آنها تکرار کرد. (بیت مدراس: خانه‌ای است که یهودیان در آنجا تورات می‌خوانند).

و همچنین: پیامبر صلی الله علیه وسلم نامه‌ای به هرقل فرستاد و او را به اسلام دعوت کرد، و به او خبر داد که اگر از اسلام آوردن امتناع کند، گناه کسانی که به دلیل امتناع او از اسلام بازمانده‌اند، بر عهده او خواهد بود. بخاری و مسلم در صحیحین خود روایت کرده‌اند که هرقل نامه رسول خدا صلی الله علیه وسلم را طلب کرد

و آن را خواند، و در آن چنین آمده بود: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْتَ تَسْلَمَ، وَأَسْلِمَ يُزْتَكَّ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِن تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّنَ وَ «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، از محمد رسول الله به هرقل، بزرگ روم، سلام بر کسی که هدایت را پیروی کند. اما بعد: من تو را به دعوت اسلام فرامی خوانم. اسلام بیاور تا رستگار شوی، و اگر اسلام بیاوری، خداوند پاداش تو را دوچندان خواهد کرد. اما اگر روی گردان شوی، گناه رعایای کشاورز (اریسین) نیز بر عهده تو خواهد بود. و...».

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾﴾

یعنی: (بگو: ای اهل کتاب، به سوی سخنی بیاید که میان ما و شما عادلانه است [و انحرافی از حق در آن نیست] که جز الله را عبادت نکنیم و چیزی را با او شریک نسازیم، و برخی از ما برخی

دیگر را به جای الله، معبود نگیرند. اگر آنان [از این دعوت] روی گرداندند، پس [ای مؤمنان، به آنان] بگویید: گواه باشید که ما تسلیم [اوامر الهی] هستیم» . [آل عمران: ۶۴].

سپس، هنگامی که آنها روی گردان شدند و از ورود به اسلام امتناع کردند، پیامبر صلی الله علیه وسلم و یارانش رضی الله عنهم با آنان جنگیدند و بر آنان جزیه مقرر کردند.

و برای تأکید بر گمراهی آنان و اینکه بر دینی باطل هستند که، با دین محمد صلی الله علیه وسلم دین آنها منسوخ و باطل شده است؛ الله متعال مسلمان را امر نموده که در هر روز و در هر نماز و در هر رکعت از او بخواهد که او را به راه مستقیم و پذیرفته شده هدایت کند، و آن همان اسلام است. و او را از راه غضب شدگان دور کند، و آنان: یهودیان و امثال آنان هستند که می‌دانند بر باطلند و بر آن اصرار می‌ورزند. و او را از راه گمراهان دور می‌سازد، کسانی که بدون علم عبادت می‌کنند و گمان می‌برند که بر راه هدایت هستند، در حالی که بر راه گمراهی‌اند، و آنان: نصارا و کسانی از دیگر امت‌ها هستند که به آنان شباهت دارند و بر گمراهی و جهالت

عبادت می‌کنند. و تمام این امور برای آن است که مسلمان با یقین کامل بداند که هر دینی غیر از اسلام باطل است، و هر کس که غیر از اسلام راهی را برای عبادت خدا برگزیند، گمراه است. و هر کس این اعتقاد را نداشته باشد، از مسلمانان محسوب نمی‌شود. و ادله در این باب از کتاب و سنت بسیار است.

پس بر نویسنده مقاله - عبد الفتاح - واجب است که هرچه زودتر توبهٔ نصوح کند، و مقاله‌ای بنویسد که در آن توبه‌اش را اعلان کند، و هر که به درگاه الله توبهٔ صادقانه کند، الله توبه او را می‌پذیرد؛ زیرا که الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

یعنی: (و همگی به سوی الله توبه کنید؛ باشد که رستگار گردید). [نور: ۳۱]، و اینکه می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَعَمِلَ

عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٧٠﴾

یعنی: (و[بندگان خدای رحمان] کسانی هستند که معبودی دیگر با الله را نمی خوانند، و کسی که الله [کشتنش را] حرام کرده است، جز به حق نمی کشند، و زنا نمی کنند؛ و هر کس این [گناهان] را مرتکب شود، کیفر گناه [خویش] را می بیند.

روز قیامت، عذابش دوچندان می گردد و با خواری در آن [عذاب] جاودان می ماند.

مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و کاری شایسته انجام دهد؛ اینانند که الله بدی هایشان را به نیکی ها تبدیل می کند، و الله همواره آمرزگاری مهربان است (۷۰)). [فرقان: ۶۸-۷۰]. و به دلیل این سخن پیامبر صلی الله علیه وسلم که می فرماید: «الإِسْلَامُ يَهْدِي مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَهْدِي مَا كَانَ قَبْلَهَا»، یعنی: «اسلام هر آنچه قبل از آن بوده را از بین می برد، و توبه هر آنچه قبل از آن بوده را از بین

می‌برد». و رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمودند: «التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ»، یعنی: «توبه‌کننده از گناه مانند کسی است که گناهی ندارد».

آیات و احادیث در این معنا بسیار است.

از الله سبحانه و تعالی خواهانیم که حق را به ما حق نشان دهد، و توفیق پیروی اش را روزی ما گرداند، و باطل را برای ما باطل نشان دهد، و دوری از آن را روزی ما گرداند، و بر ما و نویسنده عبد الفتاح و بر همه مسلمانان توبه نصوح ارزانی دارد، و همه ما را از فتنه‌های گمراه‌کننده و پیروی از هوای نفس و شیطان پناه دهد، همانا او ولی و قادر بر این امر است.

و درود و سلام الله بر پیامبر ما محمد، و بر آل و اصحاب او و کسانی که تا قیامت به نیکی از آنان پیروی کنند.

fa397v 4,0- 2026/02/09

رسالة الحرمين

پیام الحرمین

محتوای راهنما برای زیارت کنندگان مسجدالحرام و مسجدالنبی به زبانهای مختلف

978-603-8534-34-2

